

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/019 van:

de heer XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Bijzonder Intensieve Zorg (BIZ), onderdeel van de Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 28 maart 2022 een klaagschrift, gedateerd 22 maart 2022 van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

- De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van 2 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van opname in een accommodatie en de bewegingsvrijheid in te perken per 1 maart 2022 en
- de beslissing van 21 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van insluiting.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klachtencommissie ontving op 5 april 2022 een verweerschrift, gedateerd 5 april 2022 van XXXX, verpleegkundig specialist, hierna te noemen verweerster. Als toehoorder is bij de zitting aanwezig XXXX, verpleegkundig specialist i.o. Tevens is een begeleider van de afdeling BIZ aanwezig om de heer XXXX te ondersteunen.

Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 7 april 2022.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan, niet in de gelegenheid om de klachten van klaagster in fysieke aanwezigheid van klaagster en verweerster te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldschermverbinding behandeld. Klaagster en verweerster, de personen die hen bijstonden, alsmede de leden van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via beeldverbinding.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing van 2 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen door hem op 1 maart 2022 op te nemen in een accommodatie en de bewegingsvrijheid in te perken.
- de beslissing van 21 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van insluiting.

3. De feiten

De Rechtbank Oost Brabant heeft op 28 januari 2022 een machtiging tot het verlenen van verplichte zorg verleend ten aanzien van klager. Deze machtiging geldt tot en met 3 augustus 2022.

Klager is op 1 maart 2022 opgenomen op de BIZ, onderdeel van de Woenselse Poort.

Op 2 maart 2022 heeft de waarnemend zorgverantwoordelijke besloten om klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van opname in een accommodatie en het inperken van de bewegingsvrijheid.

Op 21 maart 2022 heeft de zorgverantwoordelijke besloten om klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van insluiting.

De zorgverantwoordelijke van klager heeft aan klager op 2 maart en 21 maart 2021 een brief gezonden waarin zij laat weten dat zij op voornoemde data heeft besloten om klager verplichte zorg te verlenen en wat de motivering is van deze beslissing en hoe de beslissing is voorbereid.

De geneesheer-directeur heeft per brief van 24 maart 2021 aan klager laten weten dat de zorgverantwoordelijke heeft besloten om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van insluiting op basis van de voor klager geldende zorgmachtiging. In de brief wordt klager gewezen op zijn recht om een klacht in te dienen bij de klachtencommissie en op de mogelijkheid om zich te laten bijstaan voor advies en bijstand door de Patiëntenvertrouwenspersoon en op de mogelijkheid dat familieleden en voor de continuïteit van zorg essentiële naasten voor advies en bijstand contact kunnen opnemen met de onafhankelijke Familievertrouwenspersoon. Voor de vorm van verplichte zorg die ziet op opname in een accommodatie en het inperken van de bewegingsvrijheid op 2 maart 2022 is geen schrijven van de geneesheer-directeur verzonden aan klager.

4. Standpunt van klager

Klager geeft aan dat de rechter op 28 januari 2022 tijdens de behandeling van het verzoekschrift om een zorgmachtiging ten behoeve van klager te verlenen had aangegeven dat het uitgangspunt van de verplichte zorg aan klager zou zijn dat ambulante zorg aan klager zou worden verleend. Dit is ook wat klager wenst. Er was geen sprake van een opname volgens de rechter. In het klaagschrift is te lezen dat klager gewoon thuis wil zitten. Klager is geen gevaar voor zichzelf of voor anderen. Sinds 1 maart 2022 is klager wel tegen zijn zin in opgenomen op de BIZ en wordt klager beperkt in zijn bewegingsvrijheid.

Op 21 maart 2022 is klager daarnaast onterecht in een gesloten kamerprogramma geplaatst, alwaar klager 4 uur heeft verbleven. Dit terwijl klager zijn moeder in het ziekenhuis wilde bezoeken. Moeder van klager lag in het ziekenhuis vanwege een operatie. Klager is in zijn poging om naar buiten te gaan naar eigen zeggen tegengehouden en met veel agressie door vier man tegen de grond gewerkt. Ook tijdens het brandalarm dat afging, moest klager gewoon op zijn kamer blijven zitten.

Klager zit nog steeds opgenomen en wil graag naar huis.

Ter zitting wordt aangegeven dat klager een schadevergoeding wenst.

5. Standpunt van verweerster

De klacht betreft de beslissing van 1 maart 2022 om klager op te nemen, de beslissing om klager niet nu met ontslag te laten gaan, om klager op 21 maart 2022 niet met verlof te laten gaan, het ingrijpen van collega's op 21 maart 2022 en het insluiten terwijl een alarm af ging.

Klager geeft in zijn klaagschrift aan dat met de rechter is afgesproken dat hij ambulante zorg zou krijgen en geen opname. Daarnaast geeft hij aan dat hij gewoon thuis hoort te zitten omdat hij geen gevaar voor zichzelf of voor anderen is, vervolgens dat hij naar buiten wilde gaan om zijn moeder te bezoeken, door vier man werd tegen gehouden en mishandeld is, en tenslotte dat klager in een levensgevaarlijke situatie terecht kwam omdat hij in een gesloten kamer zat terwijl er een brandalarm afging.

Verweerster is van mening dat het beklag ongegrond dient te worden verklaard. Ter toelichting het volgende.

Op 28 januari 2022 heeft klager een Wfz 2.3 zorgmachtiging opgelegd gekregen door de strafrechter met verschillende vormen van verplichte zorg waaronder opname in accommodatie.

Klager is opgenomen op 1 maart 2022 na een beoordeling op het politiebureau op 1 maart 2022. Hij was thuis met forse politie inzet overmeesterd. Zou zes weken niet geslapen hebben, was

afgevallen en geagiteerd. Klager is nog niet met ontslag gegaan omdat er geen uitkering en zorgverzekering geregeld is. Klager geeft aan thuis niet te kunnen eten en drinken en zijn medicatie niet te kunnen betalen. Woonbegeleiding van klager geeft aan onvoldoende zorg te kunnen leveren.

De gemeente waar klager woont, geeft aan dat wanneer klager met ontslag gaat zij reden heeft tot het treffen van een bestuursrechtelijke maatregel waardoor klager zijn huis niet in kan.

Klager heeft geen ambulante team dat nu de verplichte zorg thuis kan oppakken. Klager wil ook niet naar zijn eigen huis. Klager geeft aan bang te zijn dat het steeds weer tot escalatie met de politie zal komen, maar een alternatief is er nog niet. De officier van justitie heeft nog geen toestemming gegeven voor opheffing van opname in accommodatie. Er is uitgebreid met klager gesproken over verlof. Zijn wens was een week op verlof naar zijn moeder om voor haar te zorgen. Klager wilde op de motor zelfstandig gaan.

Een week verlof is te veel omdat dit opheffen van opname in accommodatie zou betekenen. Met klager is uitgebreid en verschillende malen gekeken naar alternatieven zoals: door broer opgehaald worden en weer teruggebracht en met moeder beeldbellen. Verweerster heeft geen toestemming gekregen om met een van beide te bellen om dit af te spreken. Klager kon niet op de motor gaan omdat hij geen verzekering heeft voor zijn motor. Op 21 maart 2022 wilde klager toch vertrekken naar zijn moeder. Hij heeft zijn laarzen met stalen neuzen aangetrokken. Klager is gevraagd deze uit te trekken. Klager wordt hierop boos en loopt naar zijn kamer. Hij roept daarbij dat niemand hem kan tegenhouden. Medewerkers gaan klager achterna om nogmaals in gesprek met klager te gaan waarop hij boos wordt en een slaande beweging maakt, waarbij hij ook tegen de schenen van een medewerker heeft geschopt. Klager is hierop volgens de VIC-methode vastgepakt. Op het bed zijn de schoenen met stalen neuzen uitgedaan, waarbij klager bleef worstelen en trappen. Klager is daarop ingesloten van 10:30 tot 14:00 uur dezelfde dag.

Verweerster is van mening dat zij gelet op de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid correct heeft gehandeld. Klagers gedrag was dermate onveilig en ontwrichtend, waarbij hij zowel verbaal als fysiek agressie heeft getoond, dat is besloten dat er geen minder ingrijpende maatregel mogelijk was dan klager vast te pakken en in te sluiten.

Zowel in de rapportage van die dag als in het geheugen van twee aanwezige medewerkers van die dag komt er geen brandalarm voor. Ook geen andere alarmoproepen van andere afdelingen. In het funktell-systeem kunnen we niet verder terugkijken dan enkele dagen. Klager is die dag in ieder geval niet in levensgevaar geweest.

Zowel bij de beslissing tot opname als beperken bewegingsvrijheid, alsook de beslissing tot het inzetten van een gesloten kamerprogramma is er conform artikel Wfz 2.3 en artikel 8.9 Wvvgz gehandeld waardoor aan alle wettelijke vereisten is voldaan.

In een separaat emailbericht van 6 april 2022 wordt door verweerster aangegeven dat het formulier 8.9 dat ziet op de opname in de accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid niet is geaccordeerd door de Geneesheer-directeur en dat hierover niet is gecommuniceerd met zorgverantwoordelijke. Omdat met betrekking tot dit onderdeel van de klacht de fout wordt erkend dat klager wederrechtelijk is opgenomen vanaf 1 maart 2022, wordt door verweerster verzocht om een schriftelijke afhandeling van de klacht. Verder wordt aangegeven dat verweerster voor het overige nog achter haar verweer staat.

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht tot insluiting ongegrond te verklaren.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging is verleend op 28 januari 2022, geldend tot en met 3 augustus 2022. In de zorgmachtiging zoals die voor klager is verleend, is opgenomen dat aan klager onder meer als verplichte zorg kan worden verleend; het beperken van de bewegingsvrijheid, opnemen in een accommodatie en insluiten.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 8:9 Wvggz om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van opname in een accommodatie, het beperken van de bewegingsvrijheid en insluiting.

Op grond van artikel 10:3 onder h van de Wvggz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

Ten aanzien van de beslissing van 2 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van opname in een accommodatie en het inperken van de bewegingsvrijheid

Verweerster licht ter zitting desgevraagd toe waarom zij de klacht over de opname in een accommodatie heeft erkend. De gang van zaken voorafgaand aan diens opname was als volgt. Klager is 1 maart 2022 is bezocht op het politiebureau aan de Mathildelaan door twee collega's van het forensisch fact team, waarna een opname op de BIZ volgde. Aanleiding was een vreselijke situatie met politie aan zijn huis. Klager leek eigenlijk wel opgelucht om aan die situatie te kunnen ontsnappen. Eenmaal op de afdeling BIZ was klager wisselend in wel/niet naar huis gaan. De dienstdoende arts heeft toen het formulier "beslissing verlenen verplichte zorg" aangemaakt nadat er overleg is geweest met psychiater van de afdeling BIZ. De geneesheer-directeur heeft, toen hij het formulier onder ogen kreeg, deze beslissing op inhoudelijke overwegingen achteraf vernietigd. De informatie dat de geneesheer-directeur de beslissing had vernietigd heeft verweerster, in haar rol van zorgverantwoordelijke van klager, niet bereikt.

Omdat verweerster niet in de gaten heeft gehad dat de geneesheer-directeur de beslissing had vernietigd, is verweerster bij verzoeken van klager om met ontslag of verlof te mogen uitgegaan van de omstandigheid dat klager in het kader van verplichte zorg was opgenomen in de BIZ.

Klager verblijft nu dus vrijwillig in de afdeling BIZ. Daarom had klager, achteraf gezien, niet tegengehouden mogen worden.

Verweerster heeft de klachtencommissie op voorhand laten weten dat deze klacht wordt erkend. In eerste instantie is aan de klachtencommissie als reden voor de erkenning van de klacht aangegeven dat aan klager geen formulier "beslissing verlenen verplichte zorg" was uitgereikt. Later is aan de klachtencommissie medegedeeld dat de geneesheer-directeur het formulier niet aan klager had doorgestuurd omdat hij van mening was dat klager had ingestemd met zijn opname en verblijf in GGzE. Er zou derhalve geen sprake zijn van een opname in een accommodatie als bedoeld in de Wvggz. De geneesheer-directeur zou de beslissing hebben vernietigd en om die reden het formulier uit het elektronisch patiëntendossier van klager hebben laten verwijderen.

Op zich zou het inderdaad een reden voor de klachtencommissie zijn geweest om deze klacht gegrond te verklaren als gebleken zou zijn dat dit formulier niet aan klager zou zijn uitreikt. Echter, het lijkt de klachtencommissie niet waarschijnlijk dat dit formulier, met betrekking tot zijn opname in GGzE, niet aan klager zou zijn uitgereikt. Als de geneesheer-directeur het formulier uit het dossier van klager heeft laten verwijderen dan betekent dat dat het formulier, op grond van de in GGzE geldende regels, aan klager moet zijn uitgereikt. De regelgeving houdt in dat een zorgverantwoordelijke het formulier zo spoedig mogelijk na de beslissing om verplichte zorg te verlenen uitreikt. Als de zorgverantwoordelijke een psychater is dan is overleg over de beslissing met de geneesheer-directeur niet nodig en als de zorgverantwoordelijke geen psychiater is dan volstaat overleg met de aan het team of de afdeling verbonden psychiater. De geneesheer-directeur kan dan volstaan met de aan hem in artikel 8:9 lid 3 Wvggz opgelegde verplichting om betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing te geven en hen in kennis te stellen van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon. Dat de geneesheer-directeur zich een oordeel heeft kunnen vormen over of klager al dan niet heeft ingestemd met zijn behandeling en verblijf in GGzE duidt er op dat hij het formulier "beslissing verlenen verplichte

zorg” dus onder ogen gehad moet hebben. Ter zitting is door klager eveneens aangegeven dat hij kort na zijn opname een formulier uitgereikt heeft gekregen, en deze ook aan de patiëntvertrouwenspersoon heeft getoond.

Een beslissing van de geneesheer-directeur om de beslissing van de zorgverantwoordelijke om klager op te nemen in een accommodatie te vernietigen, bevreemdt de klachtencommissie. In de ogen van de klachtencommissie biedt artikel 8:9 lid 3 Wvggz geen ruimte aan de geneesheer-directeur om een dergelijke beslissing te nemen. De enige functionaris die een foutieve beslissing in het kader van de Wvggz kan terugdraaien is de zorgverantwoordelijke. Als een dergelijke beslissing niet wordt ingetrokken door de zorgverantwoordelijke kan de klachtencommissie de beslissing vernietigen, als de patiënt daarover een klacht heeft ingediend bij de klachtencommissie. Dat betekent dat de bestreden beslissing om klager op te nemen in een accommodatie naar het oordeel van de klachtencommissie nog bestaat totdat deze door de zorgverantwoordelijke is ingetrokken of door de klachtencommissie is vernietigd.

De klachtencommissie heeft geen indicatie dat de zorgverantwoordelijke de beslissing heeft ingetrokken. Verweerster, die de zorgverantwoordelijke van klager is geweest gedurende diens verblijf in de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg, heeft tegenover de klachtencommissie verklaard dat zij het eens was met het oordeel van de geneesheer-directeur dat klager op het moment dat hij werd opgenomen in GGzE heeft ingestemd met zijn opname en verblijf aldaar. In dat licht heeft zij de klachtencommissie dan ook aangegeven dat de klacht wordt erkend. Daar heeft verweerster overigens wel op aangevuld dat het haar tot voor kort niet bekend was dat de geneesheer-directeur het niet eens was met de beslissing om klager op te nemen in het kader van de Wvggz en daarom de beslissing had vernietigd. Dat is de verklaring voor de inhoud van haar verweerschrift waarin er nog vanuit wordt uitgegaan dat het verblijf van klager in GGzE plaatsvond in het kader van verplichte zorg op grond van de Wvggz.

Nu verweerster aan de klachtencommissie heeft aangegeven dat ook zij van oordeel is dat klager op 1 maart 2022 in GGzE werd opgenomen met zijn instemming en dat dus ten onrechte is uitgegaan van een opname in het kader van de Wvggz, en daarmee de klacht van klager wordt erkend, kan de klachtencommissie niet anders dan de klacht gegrond verklaren. De klachtencommissie vernietigt daarmee de in haar ogen nog steeds bestaande beslissing en deze vernietiging betekent dat ook alle rechtsgevolgen van deze beslissing zijn vernietigd.

De klachtencommissie wil nog het volgende opmerken.

De beslissing van de geneesheer-directeur om het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” uit het dossier van klager te laten verwijderen doet afbreuk aan de reden van het aanleggen van een patiëntendossier. In het dossier moet immers aantekening worden gehouden van de gegevens omtrent de gezondheid van de patiënt en de te diens aanzien uitgevoerde verrichtingen en worden andere stukken opgenomen met gegevens over diens gezondheid en de uitgevoerde verrichtingen. Een, al dan niet juiste, beslissing om een patiënt op te nemen in een accommodatie op grond van de Wvggz is in de ogen van de klachtencommissie een zodanig ingrijpende beslissing die blijvend in het dossier moet worden gedocumenteerd. Ook als de beslissing later wordt ingetrokken of vernietigd dan moet dat worden vastgelegd, en opgenomen blijven, in het dossier.

De klachtencommissie geeft verweerster in overweging om de verwijdering van het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” uit het dossier ongedaan te maken. Of, als dat niet kan, in het dossier een aantekening op te nemen waaruit de gang van zaken met het formulier blijkt.

Ten aanzien van de beslissing van 21 maart 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van insluiting.

In de ten aanzien van klager verleende zorgmachtiging is opgenomen dat insluiten een vorm van verplichte zorg is die aan klager kan worden verleend.

Door verweerster is er in de ogen van de klachtencommissie terecht op gewezen dat de insluiting van klager op 21 maart 2022 los gezien moet worden van de onterechte beslissing om klager op te nemen in GGzE. De beslissing om klager in te sluiten moet daarom op zich en los van de hiervoor door de klachtencommissie vernietigde beslissing beoordeeld worden.

Aan de klachtencommissie is een formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” overgelegd. In dit formulier en in het verweerschrift wordt beschreven wat de aanleiding is geweest om klager in te sluiten. Klager wenste de afdeling te verlaten om zijn moeder te bezoeken. Hij kreeg daar geen toestemming voor. Dat was al voor 21 maart 2022 herhaaldelijk met klager besproken. Klager wilde niettemin op 21 maart de afdeling verlaten. In het formulier wordt dit verwoord als: “Dhr. wilde een weg naar buiten forceren”. Klager had zijn laarzen met stalen neuzen aan. Klager was boos en maakte een slaande beweging en schopte ook tegen de schenen van een medewerker. Klager is hierop volgens de VIC-methode vastgepakt. Toen klager bleef worstelen en trappen, is besloten om hem op zijn kamer in te sluiten.

Op zich zou een degelijke situatie aanleiding kunnen zijn om een beslissing te nemen om klager in te sluiten.

Echter, omdat klager, ook naar de eigen opvattingen van GGzE niet op grond van het verlenen van verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie in GGzE verbleef, was er geen juridische titel om klager niet toe te staan om de afdeling te verlaten om bij zijn moeder op bezoek te gaan. De oorzaak van het gedrag van klager lag dus in de omstandigheid dat klager iets werd ontzegd waar hij wel recht op had. De escalatie op 21 maart 2022 is daarom toe te schrijven aan de omstandigheid dat verweerster, als zorgverantwoordelijke, niet had onderkend dat klager had ingestemd met zijn opname en verblijf in GGzE. Men had klager moeten laten gaan en geen pogingen mogen ondernemen om hem tegen te houden.

Dit brengt de klachtencommissie tot het oordeel dat de klacht van klager gegrond moet worden geacht.

De klachtencommissie ziet ook nog een andere reden waarom de klacht gegrond moet worden verklaard.

Het overgelegde formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” vermeldt dat klager niet goed kon opkomen voor zijn belangen. Klager werd dus wilsonbekwaam geacht door de zorgverantwoordelijke. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd;” Cliënt was zo boos, dat hij de gevolgen van de beslissing niet kon overzien. Er was ook geen gesprek mogelijk hierover.” De klachtencommissie acht dit een te gebrekkige motivering van een beslissing om iemand wilsonbekwaam te achten. Men kan zich afvragen of boosheid zonder meer de reden kan zijn om gevolgen niet te kunnen overzien. Boosheid kan ook een uiting zijn van machteloosheid over een onterechte of onredelijke beslissing. Klager overzag de gevolgen van de beslissing heel goed. Hij onderkende dat de beslissing tot het gevolg had dat hij de afdeling niet mocht verlaten om zijn moeder te bezoeken.

De klachtencommissie acht de motivering van de beslissing om klager wilsonbekwaam te achten dermate gebrekkig dat dit ook al een reden zou zijn om de klacht gegrond te verklaren.

De klachtencommissie wil over de wijze waarop het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” is ingevuld opmerken dat de motiveringen ook anderszins gebrekkig zijn. In het formulier wordt vermeld dat voldaan is aan de beginselen van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid. Waarom daaraan voldaan wordt in de ogen van de zorgverantwoordelijke wordt echter niet vermeld.

Als ander voorbeeld wil de klachtencommissie het volgende aanhalen. In het formulier staat;” Het gedrag van u leidt, als gevolg van een psychische stoornis tot ernstig nadeel.” Niet wordt aangegeven waarin dat nadeel dan gelegen is. Ernstig nadeel is een containerbegrip, terwijl in artikel 8:9 lid 4 onder b opgesomd staat wat schriftelijk moet worden vastgelegd in het dossier. Dan zijn er twee mogelijkheden. Of de in artikel 8:9 lid 4 verplichte vermeldingen worden in de dagelijkse rapportage opgenomen en dan hoeft het niet op het formulier. Of het wordt vermeld op het formulier dat onderdeel is van het dossier.

Bij GGzE is er kennelijk voor gekozen om de vermeldingen op te nemen op het formulier. En dat betekent dat de motivering ook daar op moet worden uitgewerkt.

De klachtencommissie wil er bij verweerster op aandringen om in de toekomst meer aandacht te besteden aan de motiveringen in het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg”. De bedoeling van artikel 8:9 Wvvgz is dat duidelijk aan de patiënt/betrokkene wordt gemotiveerd waarom, wanneer en door wie een ingrijpende beslissing is genomen waardoor hij/zij wordt aangetast in

zijn/haar grondrechten. Het artikel is dus meer dan een administratieve bureaucratische verplichting van de zorgverantwoordelijke.

Hierbij heeft de klachtencommissie bij de mondelinge behandeling van de klacht aan verweerster geprobeerd te verduidelijken hoe zij dit voor zich ziet aan de hand van een aantal voorbeelden. In geval van ernstig nadeel zou beschreven dienen te worden dat medewerkers zich bijvoorbeeld ernstig bedreigd hebben gevoeld door een concrete gedraging en dat daarom sprake van was gevaar. Ook de zorgvuldigheidsbeginselen dienen beter omschreven te worden aan de hand van concrete voorbeelden van hetgeen de zorgverantwoordelijke heeft waargenomen voorafgaande aan de beslissing. Bijvoorbeeld waarom bepaalde alternatieven er niet waren.

8. Schadevergoeding

De klachtencommissie acht een schadevergoeding voor klager op zijn plaats. Door de gang van zaken gedurende het verblijf van klager in de afdeling BIZ, en het feit hij dus ten onrechte werd tegengehouden om de afdeling te verlaten heeft klager onnodig stress, verdriet en machteloosheid ondervonden. Deze situatie heeft enige tijd voortgeduurd, in ieder geval vanaf 1 maart tot en met het moment dat het verweerster duidelijk was dat klager niet in de afdeling BIZ verbleef in het kader van het verlenen van verplichte zorg. De klachtencommissie gaat er van uit dat verweerster direct nadat zij op de hoogte was van de situatie van klager, de klachtencommissie daarvan heeft verwittigd. Dat is dan op de datum waarop zij de klachtencommissie een e-mail heeft gestuurd waarin zij laat weten dat zij de klacht over de opname in een accommodatie erkent. Voor iedere dag die klager vanaf 1 maart 2022 tot de datum van de e-mail van verweerster op 6 april 2022 ten onrechte verplichte zorg is verleend wordt aan klager een schadevergoeding van € 10,= per dag toegekend. In totaal dus een bedrag van € 370,=.

De klachtencommissie kent klager, om dezelfde redenen, ook een schadevergoeding toe voor de insluiting op 21 maart 2022. Hiervoor wordt aan klager een schadevergoeding van € 50,= toegekend.

9. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- de beslissing van 2 maart om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het opname in een accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid; **gegrond**,
- de beslissing van 21 maart om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm insluiting; **gegrond**,

Doordat de klachtencommissie de klacht gegrond heeft verklaard is de bestreden beslissing vernietigd. Deze vernietiging brengt daarmee ook met zich mee dat de rechtsgevolgen van deze beslissing zijn vernietigd.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 7 april 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater en mevrouw mr. XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.